

OBSAH

Úvod	7
------------	---

DÍL PRVNÍ A DRUHÝ

„A jak to vypadá s tvou bandou?“	37
přesídlili jinam! Prokletá věc!	47
„Tak nesmíš býti, milenko drahá!	50
vůbec nezáleží, — celá věc je malicherná a směšná... “	55
horami vystupovaly z černých otvorů již temně modrá oblaka dýmu... ..	63
Tu zarachotil ještě jednou milencům beze zvuku... ..	66
před soudem mluvit, když vím, že se brzo osvobodíme!“	74
Tvář Porcie se náhle vyjasnila... ..	77
— — Tu spatřil před sebou něco divného... ..	81
„Naposled mně, Edgare, zakážeš... ..	84
„Což nejsi odtud?“	87
neviděli naprosto ničeho... ..	91
Stanul před soudní budovou... ..	99
Vstoupil muž v prostředních letech... ..	103
Na tato slova přiblížilo se mocné zvíře... ..	111
„Jsem to hodná, hezká maminka... ..	118
„Na shledanou, miláčkové!“	122

DÍL TŘETÍ

I. Jak Cesare banditou a zlodějem se stal.	129
II. Jak konečně k ženuškám svým ulehl, s nimi se zlobil a jak se jim při příležitosti té sv. Jan Evangelista zjevil.	130
III. Jak mu britská vévodkyně v banditské sluji ruku hladila, odjíždějíc z ní plakala a rozveselila se zas velice, když jí řekl, že je osel.	131

IV. Jak Allah věřícím svým sprostou vodku pítí rozkázal a jak syn Eurův od Cesarea bit byl..	141
V. Ippolito se zamiluje a na poesii vrhne.	142
VI. Fabio vděčnost na jevo dává.	152
VII. Ippolito v bordellu vůdce do Ameriky hledá, do Ameriky se dostane, ale hned zas nazpět přes atlantický Ocean bidlem přišoupnut jest.	155
VIII. Pietro maluje mozkiem stěny pokoje a po gensdarmech koněm hodí.	165
IX. Edgar podle nahé dámy překvapí a je galantně do lázně odnésti se nabízí. Po té naučí se nepochybovat, že Fatima a Dita ctné ženy jsou. Livia však Cesarea za Edgara považuje a po té zas vojáka za Cesarea, jenž pak doma zmrskané zadečky žen svých uzřev od těchto absolutní věrnost v budoucnosti přísně vyžaduje.	170
X. Jakými kuličkami si zamilovaný tygr hrál a jak vražednicím mnoho zdaru bezbožně a nezákonně přál.	175
XI. Tyto přeukrutně mordují a ještě ukrutněji zbity jsou od krahujce, jenž pak řečenému bezbožnému tygru do drápů padne.	189
XII. Jak Cesare královnou Viktorií do Indie poslán byl, za tím účelem, by každého Indu 200 librami obdařil a jak ve jménu jejím nemocné léčil. Jak setninu vojáků ke kapitulaci donutil. Livia umírající Fatimu vyléčí a Cesarea v přežalostný pláč uvede.	195
XIII. Tento se sedmi muži 200 vojáků přemůže. Na rozkaz žebráka anglická setnina do rybníka vleze.	196
XIV. O krutých bojích, jež musil Cesare s ženami svými přestát a o hanebných porážkách, jež při tom utrpěl.	197
XV. Jak ženy tyto dobrovolně hříchy své pak odpykávají i s Eurou, jež s nebe sestoupila proto, aby se jí zase jednou bití dostalo. Jak Edgar jí ještě jednou za to nabil, ostatním však trest jejich galantně osladil. Jak přesná byla Eura v zachovávaní věrnosti.	198
XVI. Božský, blbý čin Cesareův.	199
XVII. Voilà la femme! Ippolito na vrcholu blaženosti.	207
XVIII. Kterak Apollonu belvederskému za vlky přestrojení četníci střeva i se žaludkem ukradli.	213
XIX. Pohled do vnitřností Cesareova haremu. Ippolito z říše stínů tam zavítá, aby od žen peníze dostal. Cesare se rozhodne, že pojede svůj božský, blbý čin napravit.	219
XX. Pietrovi zdaří se útěk z trestnice proto, že vše, co za účelem jeho podnikl, se mu nezdařilo.	243
XXI. Pietro filosofuje a dobrým člověkem státi se umíní si. Kámen jím mrštěný četníkovi hlavu jako dělová koule urazí. Před hezkou dívkou chlupatá zadnice z uloupených, prasklých kalhot mu prýští. V Hrobě strašidla a v Rakvi Kostlivce stále ještě najde.	251
XXII. Zajímavé podrobnosti o vztazích Bohorodičky k banditům. Loupeže, zemětřešení. Od oread ke kanonům.	256
XXIII. Člověk duševními vnitřnostmi ven obrácený. Boje	288

XXIV. (Episoda.) Bílá svině neboli konečné rozřešení problému o vzniku křesťanství	297
XXV. Zemětřesení, které Kostlivce v jeskyních pohřbilo, z nich, pád se skály 100 m. vysoké před vojáky, k sebevraždě dohánějící bolení hlavy před úkladnými vrahy Pietra vysvobodí. Na pirátské lodi „Pocivosti“ kuň jeho a on stane.	331
XXVI. Bohyni tam najde, z jejího bílého pásu límec si zhotovit dá, který mu praskne, bohyni pardus slibuje, kapesník, který od ní večer obdržel, ráno si pere, řízením jejím šťastně za skálu se dostane, třem jejím příbuzným jediným vřelým objetím páteře přelomí a úd svůj zcela šťastně do lůna bohyně vnoří.	332
XXVII. Pietro si umíní, že místo lidumilnění vši na hlavě své otcovsky pěstovat bude	341
XXVIII. Neřestní bohové opětne Cesareovy ženušky navštíví a je do podsvětí dopraví, kde hrabě Mateo místo na polštáře na hromady svého lejna hlavu klade, aby ukázal, že pravý šlechtic nad lejno je povýšen, kde Aron Arschloch k obědu požívá, co pes vyvrhl, kde maminky návštěvnic ve čtyři záchůdky proměněny jsou, kde však za to filosof Riccardo, rozřešiv právě úžasně problem Jsoucnosti, všem dívkám tak stkvěle zadostučiní, že dokonale blaženy jsou. Zvrhlá Argesteia rozhodne se, že opustí mrzce nebe a pět let stane se člověkem, aby s Cesareem souložit a bití od něho dostávat mohla. ...	367
XXIX. Editha prvnímu centreforwardu Anglie obě nohy rozmlátí.	394
XXX. Cesareovy ženy maminku Pietrovy bohyně před utopením v pytli vysvobodí, s ní na louce o paedagogice debatují a Euru jí ukážou. V noci prsty jí do řiti strkají.	410
XXXI. Neumravnění bohové k Lesbii přísnou její maminku přivedou, smysly obou omámí, aby se nepoznaly, načež brzo maminka dceři a dceruška matce psty do řiti a lůna strká. Pietro jedlí silnici mete od perských vojáků	422
XXXII. Cesare Syrií gummovou pannu s sebou na koni vozí, s Livií a Edgarem si vynadá, ale přece něco se dozví. Z volského chlíva se vysvobodí, duplikat boje v N-ské trestnici podat chce —, když tu řev zaslechne	440
XXXIII. Propast Fabiovou sestrou se stane, pohřební pochod již měsíc před jeho smrtí rachotit začne. Zvěděv od dvojence svého, že v Orku profesorem filosofie se stane, hrůzou omdlí	441
XXXIV. Pietro zachrání Cesarea a ze všeho nejdříve mu spirituálně navrhne, aby se chytl s ním do křížku, kdo kým dříve o zem praští. Po té se od něho dozví, co dobré je a co špatné. Cesare Ronu líbá, zatím co Lesbia hlavu mezi polštáře vstrčí, aby hlas jeho neslyšela. Cesare v domě svém zvláštní svazek vuřtů najde.	448
XXXV. Jak nepověřivost ženám Cesareovým osudnou se stala.	449
XXXVI. Příšerná smrtelná křeč Fabiova. Fabio profesorem filosofie se stane a ženy Cesareovy nekrofilem zprzněny jsou.	450
XXXVII. Pietro samojediný proti „Smrti“ se řtí, když tu Cesare přijde, jenž roztržitě tříští svým pomocníkům lebky, jakoby makovice stínal, při čemž Roně galantně zadek poplácá; pod hladinou řeky do „Smrti“ vnikne, tam samozřejmě venit, videt, vincit.	470
XXXVIII. Vskutku tragický skon mladého Rodomonta. Víno Allahovo. Ženské příliš ženské. A nastává den. —	475

DÍL ČTVRTÝ

samočinný kartáček na zuby...	485
Slunce zářilo již zcela jasně a palčivě...	493
obávající se stále, že se ten kamenný netvor na ně zřítí...	504
A připravila si svůj svatební oděv...	537
Svlékly se až do kalhotek...	541
„Co myslíš, Argo, — zabijí-li nás...	548
A Mahmud utrl kliku a dupl po třetí...	552
A přece občas žár vzpomínky děsné...	561
ne hubenější... A dnes byly vlasy a oděv jeho plny lidského lejna...	565
Arga a Dita ubíraly se mezitím do universitní auly...	569
Jednotvárné moře zmizelo...	581
a liany a podrost stávaly se stále hustšími...	597

PŘÍLOHY

[Inventář Diových žen]	606
[Rozvrh možného pokračování]	612
<i>Ediční poznámka</i>	619